

[Løvig Simonsen]

ved det. Det er der også ved den ordning, landbrugsministeren vil have. Det, der er forskellen mellem landbrugsministerens forslag og dette, er, at her sætter man en kvote til 80 pct., og sådan er det. Man kan se i konsensuskonferencens konklusioner, at gør man det, så får man et mindre udbytte, der svarer til en mindre indtægt på 200 mio. kr. om året. Det er jo det, der står, og det skal man tage med i sine betragtninger.

Jeg synes, det er godt at få nogle konkrete forslag, man kan tage med i den videre behandling i udvalget.

Jeg synes også, det er vigtigt at gøre opmærksom på, at der foreslås en obligatorisk konsulentrådgivning. Det er også en ting, vi har peget på i dag, nemlig en bedre rådgivning og uddannelse just på nogle af disse områder. Der er vi slet ikke i uoverensstemmelse med landbruget, vil jeg gerne sige. Det er nogle af de ting, de lægger vægt på at få gennemført.

Det sidste punkt drejer sig om afgift på behandling med bekæmpelsesmidler. Dertil må jeg sige, og det har vi også givet udtryk for i dag, at det mener vi er en af vejene til bl.a. at få en hurtigere vurdering af bekæmpelsesmidlerne. Men jeg vil også gerne sige, at det da godt kan tænkes, at der skal findes en anden model end den, SF kommer med her, og vi vil gerne være med til at overveje, hvordan det kan lade sig gøre. Det er helt sikkert.

Jeg synes, at man her i Folketinget skal tage godt imod SF's forslag og sige, at det er et væsentligt og godt bidrag til den videre debat i det arbejde, som forestår i ad hoc-udvalget.

Rønholt (KF):

Det kan ikke komme bag på forslagsstillerne, at dette ikke er Det Konservative Folkepartis livret.

Jeg skal ikke knytte mange kommentarer til selve hovedformålet, men til de enkelte ingredienser, hvor det første er obligatorisk konsulentrådgivning. Alene udtrykket »obligatorisk« betyder, at der er tale om en tvangsforanstaltning. Jeg har på fornemmelsen, at dette i lighed med det, jeg tidligere sagde i min ordførertale, medfører organisationstvung, og så vidt jeg kan erindre, er SF sammen med Det Konservative Folkeparti ikke store tilhængere af stærke bindinger og stærke krav til medlemmerne og organisationerne.

Det vil også skabe et afhængighedsforhold til den konsulent, der tilfældigvis skal udarbejde den konkrete plan. Det at lave en gødningsplan er ikke det samme som at slå op i en tabel. Det beror på et skøn, og heri indgår forskellige forhold, bl.a. geografiske og jordbundsmæssige forskelligheder, forskellige krav til afgrøden, afhængigt af formålet. Det kan være foderformål, det kan være industriformål. Lad mig tage det eksempel, at hvis det er foderbyg, så skal den gødes optimalt, hvis det er maltbyg, så skal den gødes mindre optimalt. Foderhvede, brødhvede og såsæd skal gødes forskelligt. Der er nedbørmæssige forskelligheder, som gør, at man ikke bare kan sige, at under de og de vilkår skal afgiftsgrundlaget være sådan og sådan.

Det næste punkt er selve afgiften på kvælstof i handelsgødning på 5 kr. pr. kg, hvoraf man rundt regnet kan sige, at de 4 kr. går retur. Det bryder i hvert fald med det princip, jeg tidligere har været inde på, nemlig at det er forurenere, der betaler. Det er en kollektiv sanktion.

Jeg vil indrømme, at det i hvert fald giver den virkning, SF er inde på, at »skyggeværdien« af kvælstofindholdet i husdyrgødning stiger, men det gør den ikke for planteavlerne. De skal også betale afgift, de skal betale det meste af afgiften, og de får mindst tilbage.

Det betyder stor administration, og vi kan ikke acceptere, at man laver en afgift på et skøn. Alle andre steder i samfundet laver vi en eller anden administrativ foretælse på grundlag af konkrete kriterier, men her skal vi altså opleve, at man laver nogle regler, som beror på et skøn. Det er uheldigt.

Så er der til sidst en afgift på behandling med bekæmpelsesmidler, altså en afgift på selve behandlingen. Det vil sige, at de, som ingen indflydelse har på vejret, kan risikere at få en afgift bare på en regnbyge eller på et luseangreb. Det er altså en dobbelt ulykke, der kommer: Man får først ulykken på grund af vejret eller på grund af skadedyrsangreb, og bagefter får man ulykken på grund af afgiften.

Det fremmer et forkert afgrødevalg, det fremmer dyrkning af ærter og byg, og det er jo i andre miljømæssige sammenhænge uheldigt, og desuden har man nogle fordelingsmæssige geografiske forskelligheder og problemer, som er meget væsentlige.

Jeg må på grundlag af disse bemærkninger afvise forslaget.